

עינויים בפרשת דומא

בהצהרות לתקשורת הפרקליטות דבקה בעמדתה שבחקירת ההצתה בדומא לא נעשה שימוש בעינויים:

הפרקליטות: "לא התבצעו עינויים בחקירת דומא"

לאחר פרסום הכתבה באתר 'מקור ראשון' אודות ההליכים מאחורי הדלתיים הסגורות של משפט דומא בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד, מפרסמת הפרקליטות הודעה, שבה היא מבהירה כי רשויות האכיפה לא ביצעו עינויים במסגרת חקירת הנאשמים ברצח וכי בתיק ישנן די ראיות להרשעה

מאת נטעאל בנדל — חי' באייר התשע"ח (23-04-2018)

(מקור ראשון 23/4/2018)

אך בדיונים במשפט הזוטא בתיק דומא מתבררת תמונה אחרת. חוקרי השב"כ מודים במסגרת עדויותיהם בהפעלת העינויים נגד החשודים. להלן נביא מקצת מהאזכורים אודות העינויים שהופעלו כלפי הנאשם הקטין:

החוקרים מעידים על עינויים פיזיים בחקירה:

(מתוך חקירה נגדית לחוקר "סטיבן", 15/12/2016, עמ' 205 ואילך)

ש. האם זכור לך שזה התחיל בזה שמישהו כיסה לו את העיניים והוא חטף סטירה, כך זה התחיל?	ש. ת.
ת. כן אני זוכר.	ש. ת.
ש. השלב הבא זה השלב של הכיפופים, מי שמבצע את ההורדות זה נצר בעצמו נכון?	ש. ת.
ת. נכון.	ש. ת.
ש. יש חוקרים שבעצם נמצאים באזור של הראש הכפוף לאחור?	ש. ת.
ת. נכון.	ש. ת.
ש. פחות או יותר הדבר הזה זה און אוף לכל אורך החקירה, מספר פעמים?	ש. ת.
ת. מה שכתוב בפרפרזה.	ש. ת.
ש. החוקרים שתופסים את הראש מאחורה דואגים שהראש לא יידפק ברצפה?	ש. ת.
ת. כן.	ש. ת.
ש. כשאתה אומר לא יידפק ברצפה זה לא חלילה כדי להגן על הראש אלא כי אם הראש נמצא על הרצפה אז האלמנט של השרירים שהוא כל המטרה של התרגיל הזה לא רלוונטי נכון?	ש. ת.
ת. זה שילוב של שני הדברים שאמרת. קודם כל שהראש לא יפגע מהרצפה והדבר השני זה על מנת שהאמצעי הזה יהיה אפקטיבי.	ש. ת.
ש. אני אומר לך שבגלל שמטבע הדברים זה הליך ארוך ומייגע וקשה, הרמת הראש חזרה נעשית באגרסיביות או בגלל שהוא התנגד או כדי שזה יהיה אפקטיבי אבל זה נעשה בכוח?	ש. ת.
ת. החזרת הנחקר למצב של הטיה מצריכה כוח מהחוקר שמרים אותו הן בגלל התנגדות הנחקר, הן בגלל המשקל אבל זה לא נעשה על מנת לא כדי להפגין כוח אלא מצריך כוח.	ש. ת.

ש. האם נכון שמורידים אותו למטה יש חוקרים שצועקים בשלב הזה שיודה?
ת. נכון.

רמיזות מיניות ומגע בעל אופי מיני: (מתוך סיכומי ההגנה במשפט, עמ' 49)

239. **נגיעות בגופו של הנחקר** – הנאשם מתאר שגרת חקירות במסגרתם החוקרים נוהגים בגופו כרכוש ציבורי, הוא מתאר פרקטיקה של נגיעות פיזיות במהלך החקירות, תוך שמציין חקירה בה לוותה הנגיעה באמירה בעלת רמיזה מינית. עדות הנאשם, פרו' 1072 שוי 26-32:

"כל החקירות מלווים בין השאר בנגיעות אם זה שצריך לסדר אותי הוא מוריד לי את הרגל. אם זה סתם נגיעה, שם עלי יד או נשען עלי או כל מיני דברים שהפריעו לי במיוחד לאור הדיבור והנושאים שעליהם הם דיברו זה הוסיף לזה. לדוגמא: רוני למשל אמר שלא היה מפריע לו לחוות חוויה מינית עם גבר וכאילו שם עלי את היד. מבחינתי זה היה דבר שהפריע לי. דבר שלא מקובל ולא מתאים לי. הם ראו את זה כי כל פעם שמישהו שם עלי יד היתה החלקה מצידי וזה לא הפריע להם בכלל.

חקירות ארוכות ותכופות מאוד לרבות מניעת שינה: (מתוך עדות הנאשם, עמ' 1080)

ש. אני אומר לך שכל התיאור שנתת עכשיו מתחיל בשמונה בערב ומסתיים בשעה רבע לשלוש לפנות בוקר כאשר כבר ב-05:50 אתה בדרך בנסיעה מקישון?
ת. כבר משבת הייתי אומר אפילו לפני התחיל להיות רצף חקירתי הזוי, אני זוכר את זה כמעט בלי שינה, אני גמור מכל החקירות. גם בנסיעות אתה לא ישן, אתה יושב בחקירה והסוהר מעיר אותך ולא נותן לך וזה משגע לגמרי, הייתי גמור מעייפות, שבור בגוף, כאבים לא נורמליים.."

הודאות תחת עינויים:

ב-16 באפריל 2018 פורסם במהדורת החדשות של 'כאן 11' ובכלי תקשורת רבים נוספים שהפרקליטות מוותרת על ההודאות שנגבו באלימות בפרשת דומא:

הפרקליטות ויתרה על הודאות בפרשת דומא

הפרקליטות ויתרה על כמה הודאות שהוצאו מחשודים ברצח משפחת דוואבשה בעזרת "אמצעים מיוחדים" • עם זאת, לתביעה יש ככל הנראה ראיות אחרות

מערכת ישראל היום //
פורסם ב: 16.04.2018 22:43 | עודק ב: 17.04.2018 00:19 / 37

הפרסומים התבססו על דברי הסיכום של התביעה (עמ' 135):

באשר לנאשם 2 – מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי כל ההודאות שנמסרו על ידי נאשם 2 במהלך תקופת החקירה הראשונה (תרגיל המדובבים) ובמהלך תקופת החקירה השנייה (חקירות השב"כ עד לחקירת הצורך הראשונה) – הינן קבילות. באשר לתקופת החקירה השלישית (החל מחקירת הצורך הראשונה) מתבקש בית המשפט לקבל כקבילות את כל ההודאות שנמסרו על ידי נאשם 2 למעט אלה שנמסרו במהלך חקירת הצורך, וההודאה שנמסרה לגייסון ב-16/12/15 (הראשונה לאחר חקירת הצורך השלישית).

למעשה הפרקליטות מודה שההודאות שהוצאו מהנאשם במהלך "חקירות הצורך" בשב"כ אינן קבילות לצורך ההליך הפלילי אך ההודאות שהתקבלו בחקירת המשטרה הן כן קבילות שכן הן לא התקבלו תחת עינויים. אלא שבמהלך משפט הזוטא התברר שחקירות המשטרה וחקירות השב"כ היו חופפות למדי ופעמים רבות במהלך חקירות המשטרה אף אוים הנאשם שבמידה ולא יודה על אירוע דומא יחזרו חקירות העינויים. משלא הודה בפני חוקרי המשטרה הוחזר הנאשם לחקירת שב"כ:

448. ואולם, למרבה צערם של החוקרים, הנאשם טרם הודה באירוע דומא (חקירה סיכולית כבר אמרנו!), ועל כן הוא מובא באופן מיידי להמשך חקירת שב"כ כבר בשעה 02:20 (לכל היותר 15 דקות לאחר חקירת המשטרה), והוא נחקר שוב ברציפות עד הבוקר (08:15) (ת/132). חקירה בה יודה הנאשם בביצוע הרצח בדומא.

חקירה זו, שנמשכה החל מ-2:20 אחרי חצות עד 8 בבוקר, תוארה על ידי הנאשם כחקירה האלימה והקשה ביותר:

451. הנאשם בעדותו, מתאר את האלימות הפיזית הקשה, באומרו היעניניים הכי קשים". הוא מציין את הבלבול הרב בו שרה שכן היה בטוח שעמד בהסכם סחיטה שלהם וכעת יקבל פוליגרף. הוא מתאר כי התחנן בפני יורי שיחדל את האלימות הקשה, השפלות וקללות וביקש כי יראו בו כבן אנוש. לדבריו במהלך חקירה זו אף הודה באירוע דומא עצמו, כי רק רצה שיניחו לו, הם בדקו את הפרטים אמרו שהוא משקר והמשיכו בעינויים (פר' 1083 ש' 17 - 1084 ש' 10)

ש. איך אתה מקבל את זה?

ת. .. אני רוצה להינצל מהדבר הזה. הם עוד פעם נותנים סטירות, מעקמים את הגב, מעקמים את הגב בכלל היד חופשית. אתה מרגיש שהרבה פחות מעניין אותם הרצון שלך והצרחות והם מחכים שאתה תתפרק. הם הוסיפו הרמה של הידיים ויורי יושב מאחורי ומושך את האזיק אחורה וזה כאבי תופת בכתפיים וזה מותח את השריר בצורה מוזרה, אין לי מושג מה זה הדברים האלה. אחרי כמה זמן יוצא לך דם מהאזיק או לא יודע ממה ואתה מרגיש שהיד נרדמת ונהיית קרה ואז היא פתאום בבוט נהיית רותחת, אתה לא יכול לראות את הידיים, אני צורח ומשתולל, ויליאם תופס אותי ויורי תופס אותי מאחורה והתפרעתי שם וצרחתי וביקשתי שיעזבו אותי ובסוף פשוט עפתי לרצפה בחדר החקירות והתחלתי לבכות ולבכות ואני מתחנן שירחם עלי ושיחשוב שאני הילד שלו, שיתאר מישחו אנושי אם אני לא אנושי בשבילו, ניסיתי לפנות ברגשות שלו והוא התחיל לצרוח עלי ולקלל אותי. מצד אחד יש לו רגשות וכשזה מגיע אלי אין לו כלום, קללות והשפלות. אחרי הפעם האחת שהשתוללתי בצורה שאני לא יודע לתאר, לא יצא לי כלום, הם כנראה נבהלו והבינו שזה לא עשה לי טוב והם לא עשו את זה יותר. זה היה משחו לא רגיל והמשיכו עם העינויים הרגילים כיפופי גב, לא היתה להם שום בעיה עם זה.

(מתוך סיכומי ההגנה)

במצב שכזה ברור מעל לכל ספק שאין חילוק מהותי בין החקירות בשב"כ לבין החקירות במשטרה, וככל שההודאה תחת עינויי חוקרי השב"כ אינה קבילה, וכך כאמור מודה הפרקליטות, הרי שגם להודאה בחקירה המשטרתית לא ניתן לייחס מימד של בירור האמת.

סיכומו של דבר:

1. במסמך זה הבאנו מעט מזעיר מהעדויות במשפט דומא על העיניים הפיזיים והנפשיים הקשים שעברו הנחקרים בחדרי החקירות.
2. הפרקליטות מנצלת את החסיון במשפט שהשב"כ דורש ללא הצדק ומשקרת לציבור בנוגע לעיניים בחקירות החשודים. בהצהרות לתקשורת נאמר הפוך ממה שאומרים חוקרי השב"כ בעדויות במשפט.
3. ההודאות בחקירות נגבו תחת עיניים קשים, **חסרי תקדים בחקירת יהודים!**
4. הנסיון להבחין בין ההודאה בחקירת השב"כ (שגם הפרקליטות מודה שהיא חסרת ערך) להודאה בחקירת המשטרה (עליה מבקשת הפרקליטות להתבסס) הוא אבסורד, שכן גם ההודאה במשטרה נגבתה בצל החקירות בשב"כ ותחת איומים שאם הנאשם לא יודה הוא יחזור לחקירות העיניים בשב"כ.
5. "אור השמש הוא החיטוי הטוב ביותר" - את המתרחש במשפט דומא הציבור צריך להכיר. לא ייתכן שהדברים יתנהלו במחשכים.
6. דרושה חקירה של גוף בלתי תלוי לבחינת התנהלות גופי החקירה והתביעה בסיפור.
7. כל מי שחפץ להגיע לחקר האמת באירוע ההצתה בדומא צריך להקים קול זעקה על העוול המתמשך שנעשה.